

**KANCELARIA
SENATU**

BIURO LEGISLACYJNE

Warszawa, 19 lipca 2021 r.

**Opinia do ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych
ustaw**

(druk nr 448)

I. Cel i przedmiot ustawy

Głównym celem ustawy jest dokonanie zmian w ustawie o finansach publicznych (UFP) dotyczących klauzuli wyjścia i powrotu do stabilizującej reguły wydatkowej (SRW). Ustawa przewiduje, że w roku budżetowym, w którym określone kryteria przestają być spełniane, zostaje automatycznie uruchomiona tzw. klauzula powrotu, która umożliwi stopniowy powrót do kwoty wydatków wynikającej z pierwotnej formuły SRW w okresie od 2 do 4 lat.

Zmiany UFP w szczególności:

- 1) poszerzają zakres jednostek i organów objętych SRW o pozostałe państwowe fundusze celowe, o których mowa w art. 9 pkt 7 UFP, na dzień 1 maja 2021 r. są to:
  - Fundusz Gospodarki Zasobem Geodezyjnym i Kartograficznym,
  - Fundusz Wsparcia Policji,
  - Fundusz Modernizacji Bezpieczeństwa Publicznego,
  - Fundusz-Centralnej Ewidencji Pojazdów i Kierowców,
  - Fundusz Rozwoju Kultury Fizycznej,
  - Fundusz Zajęć Sportowych dla Uczniów,
  - Fundusz Reprywatyzacji,
  - Fundusz Modernizacji Sił Zbrojnych,
  - Fundusz Promocji Kultury,
  - Fundusz Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej,

- Fundusz Aktywizacji Zawodowej Skazanych oraz Rozwoju Przywieźniennych Zakładów Pracy,
  - Fundusz Rekompensacyjny,
  - Fundusz Wsparcia Straży Granicznej,
  - Fundusz Rozwiązywania Problemów Hazardowych,
  - Fundusz Wsparcia Państwowej Straży Pożarnej,
  - Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych,
  - Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych,
  - Fundusz Zapasów Interwencyjnych,
  - Fundusz Wspierania Organizacji Pożytku Publicznego,
  - Fundusz Wspierania Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego,
  - Narodowy Fundusz Ochrony Zabytków,
  - Fundusz Solidarnościowy,
  - Rządowy Fundusz Rozwoju Dróg,
  - Fundusz Wyłaty Różnicy Ceny,
  - Fundusz rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej,
  - Fundusz Inwestycji Kapitałowych,
  - Fundusz Dostępności,
  - Fundusz Szerokopasmowy,
  - Fundusz Rekompensat Pośrednich Kosztów Emisji,
  - Fundusz Medyczny;
- 2) rozszerzają katalog jednostek automatycznie włączonych do SRW, w przypadku utworzenia nowej jednostki, o nowe państwowe fundusze celowe;
  - 3) wprowadzają nowe rozwiązania w odniesieniu do konsolidacji przepływów finansowych między jednostkami i organami objętymi SRW;
  - 4) zapewniają kontynuację realizacji przedsięwzięć związanych z przeciwdziałaniem COVID-19, przewidując możliwość dokonywania przez Prezesa Rady Ministrów przesunięć i blokad wydatków;
  - 5) zmieniają kryteria, które określają tempo powrotu do pierwotnej formuły SRW;
  - 6) przewidują, że Bankowy Fundusz Gwarancyjny (BFG) jest jednostką sektora finansów publicznych;
  - 7) przewidują, że Fundusz Przeciwdziałania COVID-19 wchodzi w zakres kwoty wydatków SRW;

- 8) mają charakter porządkujący i dostosowujący, np.:
  - a) uchylają art. 38c UFP, nakładający na Prezesa ZUS obowiązek ogłaszania, wysokości kosztów reformy emerytalnej za ostatnie 4 lata,
  - b) w zakresie indykatora – dostosowują objaśnienia do wzoru określonego w art. 112aa UFP.

W związku z koniecznością systemowego uregulowania kwestii otrzymywania przez Ministra Finansów danych do wyliczenia kwoty SRW i następnie jej podziału, jak również wyliczenia wiążącego limitu wydatkowego oraz jego rozdysponowania, ustawa przewiduje zmiany w następujących ustawach:

- 1) ustawie z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników;
- 2) ustawie z dnia 26 października 1995 r. o niektórych formach popierania budownictwa mieszkaniowego;
- 3) ustawie z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne;
- 4) ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska;
- 5) ustawie z dnia 9 października 2015 r. o wsparciu kredytobiorców, którzy zaciągnęli kredyt mieszkaniowy i znajdują się w trudnej sytuacji finansowej;
- 6) ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji;
- 7) ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych;
- 8) ustawie z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw;
- 9) ustawie z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19.

Ponadto ustawa zmienia:

- 1) ustawę z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów;

- 2) ustawę z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne;
- 3) ustawę z dnia 25 maja 2001 r. o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) ustawę z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie;
- 5) ustawę z dnia 30 sierpnia 2013 r. o dotacji przeznaczonej dla niektórych podmiotów;
- 6) ustawę z dnia 15 września 2017 r. o Narodowym Instytucie Wolności – Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego;
- 7) ustawę z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;
- 8) ustawę z dnia 24 lipca 2020 r. o zmianie ustawy o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług oraz niektórych innych ustaw.

Ustawa zawiera przepisy przejściowe dotyczące spraw objętych jej zakresem regulacji (art. 19–30).

Proponowany termin wejścia w życie ustawy został ustalony na dzień następujący po dniu ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 1 i 2, art. 4 pkt 2, pkt 3 w zakresie art. 14b pkt 2, i pkt 6, art. 12, art. 24, art. 27 ust. 8 i art. 28, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2022 r. (art. 31).

II. Przebieg prac legislacyjnych

Projekt ustawy wpłynął do Sejmu jako przedłożenie rządowe w dniu 17 czerwca 2021 r. (druk sejmowy nr 1277). W tym samym dniu projekt został skierowany do pierwszego czytania do Komisji Finansów Publicznych.

Komisja Finansów Publicznych, po rozpatrzeniu projektu ustawy na posiedzeniach w dniu 6 lipca 2021 r., przyjęła projekt i wniosła o jego uchwalenie przez Sejm w brzmieniu zaproponowanym w sprawozdaniu (druk sejmowy nr 1371).

Drugie czytanie projektu ustawy odbyło się na 34. posiedzeniu Sejmu w dniu 8 lipca 2021 r.

Sejm uchwalił ustawę na 34. posiedzeniu w dniu 8 lipca 2021 r. Za przyjęciem ustawy głosowało 227 posłów, przy 6 głosach wstrzymujących się i 208 głosach przeciw.

III. Uwagi szczegółowe

1. Art. 4 – artykuł ten dokonuje zmian w ustawie o Radzie Ministrów. Zostały one wprowadzone do opiniowanej ustawy na etapie prac w Sejmie (I czytanie), i poza nielicznymi wyjątkami (proponowane przepisy art. 14b pkt 4, art. 31b i art. 31c ustawy o Radzie Ministrów) stanowią dosłowne przeniesienie przepisów objętych zakresem regulacji **projektu ustawy o zmianie ustawy o działach administracji rządowej oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 897)**, znajdującego się obecnie na etapie prac w Sejmie (I czytanie). W zdecydowanej większości zmiany te dotyczą zadań i organizacji Rządowego Centrum Analiz, Rady Legislacyjnej oraz Rządowego Centrum Legislacji, co wykracza poza zakres przedmiotowy (stosunki, które reguluje) oraz podmiotowy (krąg podmiotów, do których się odnosi) opiniowana ustawa. Należy więc zaznaczyć, że po pierwsze rozszerzenie opiniowanej ustawy o zmianę ustawy o Radzie Ministrów **budzi wątpliwości co do zgodności z zasadą trzech czytań (art. 119 ust. 1 Konstytucji)**. Wprowadzenie nawet na wczesnym etapie postępowania ustawodawczego (między pierwszym, a drugim czytaniem) nowych treści zaburzających "zakresową tożsamość" projektu może bowiem zostać zakwalifikowane jako naruszenie art. 119 ust. 1 Konstytucji (np. wyrok TK z dnia 23 lutego 1999 r., sygn. akt K25/98). Po drugie, zgodnie z § 3 ust. 3 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej" (ZTP), **ustawa nie może zmieniać lub uchylać przepisów regulujących sprawy, które nie należą do jej zakresu przedmiotowego lub podmiotowego albo się z nimi nie wiążą**. Zasada ta znajduje potwierdzenie w § 93 ust. 2 ZTP przewidującym, że **w ustawie zmieniającej nie zamieszcza się przepisów regulujących sprawy nieobjęte zakresem unormowania ustawy zmienianej**. Jedyne wyjątek od wskazanej zasady określa § 93 ust. 3 ZTP stanowiący, że **"W szczególnie uzasadnionych przypadkach, jeżeli jest to konieczne dla uniknięcia luki w prawie, w ustawie zmieniającej można wyjątkowo zamieścić przepisy, które regulują sprawy wykraczające poza zakres unormowania ustawy zmienianej"**. W związku z tym rozszerzenie zakresu regulacji o zmianę ustawy o Radzie Ministrów można uznać za zgodne z zasadami poprawnej legislacji pod warunkiem wystąpienia okoliczności określonej w § 93 ust. 3 ZTP. Po trzecie, dodatkowo wskazać należy, że **proponowany w pkt 7 przepis art. 31b ustawy o Radzie Ministrów** (stanowiący, że Prezes Rady Ministrów w szczególnie uzasadnionych przypadkach, po zasięgnięciu opinii właściwego ministra, może

przyznać z rezerwy ogólnej budżetu państwa, środki finansowe, w formie dotacji celowej, z części budżetu państwa, której dysponentem jest Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów na sfinansowanie albo dofinansowanie wskazanych w nim spraw) **zawiera rozwiązanie antysystemowe w stosunku do ustawy o finansach publicznych. Art. 155** ustawy o finansach publicznych stanowi bowiem, że **rezerwą ogólną dysponuje Rada Ministrów** (ust. 1), która może upoważnić, w drodze rozporządzenia, Prezesa Rady Ministrów i Ministra Finansów do dysponowania rezerwą ogólną do wysokości określonych kwot, uwzględniając zróżnicowanie tych kwot. Pomijając kwestę, że proponowany w tym przepisie zakres spraw nie kwalifikuje się do zamieszczenia go w ustawie o Radzie Ministrów, to wskazać należy, że to właśnie uprawnieniem Rady Ministrów powinno być rozstrzygnięcie o przyznawaniu środków finansowych z rezerwy celowej, ponieważ to ten organ kolegialny jest właściwy zarówno do przyjęcia projektu ustawy budżetowej, jak i kierowania wykonaniem budżetu państwa (np. art. 159 ustawy o finansach publicznych, art. 146 ust. 4 pkt 5 i 6, art. 219 ust. 4, art. 220 i art. 221 Konstytucji). **Reasumując, rozważenia wymaga skreślenie art. 4, a w konsekwencji tego przepisów przejściowych art. 28 i art. 29. Analogiczna uwaga dotyczy odpowiednio art. 8 (zmieniającego ustawę o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej) i art. 9 (zmieniającego ustawę o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie).**

W przypadku niepodjęcia decyzji o skreśleniu art. 4 opiniowanej ustawy, należy zwrócić uwagę na wątpliwości dotyczące proponowanych przepisów art. 14 ust. 1b oraz art. 14 ust. 2f ustawy o Radzie Ministrów. Przepis art. 14 ust. 1b określa, że **do zadań Rady Legislacyjnej** należy opiniowanie materiałów, opinii i analiz, a także recenzowanie opracowań, zamieszczanych w **czasopiśmie z zakresu legislacji wydawanym przez Rządowe Centrum Legislacji (RCL)**. Tym czasem proponowane przepisy art. 14b ustawy o Radzie Ministrów, określając zadania RCL, nie przewidują wydawania przez tę instytucję ww. czasopisma. Jeżeli więc RCL ma faktycznie wydawać takie czasopismo, to powinno to jednoznacznie wynikać z przepisów określających zadania RCL, nie zaś Rady Legislacyjnej (np. z dodanego w ust. 14b nowego punktu określającego to zadanie, a jeżeli mieści się ono w zakresie spraw wskazanych w pkt 3 art. 14b przez uwzględnienie go w treści tego punktu).

Jeżeli natomiast chodzi o art. 14 ust. 2f, to wyrazy "posiedzeń Rady" należy zastąpić wyrazami odnoszącymi się do pełnej nazwy Rady Legislacyjnej, analogicznie i spójnie z pozostałymi przepisami zmienianej ustawy, np. proponowanym art. 14 ust. 2d, 2k i 3.

Propozycje poprawek:

skreśla się art. 4;

albo

w art. 4:

- a) *w pkt 2 w lit. a, w ust. 2f wyrazy "posiedzeń Rady" zastępuje się wyrazami "posiedzeń Rady Legislacyjnej",*

wariant 1 do art. 14b

- b) *w pkt 3, w art. 14b w pkt 3 po wyrazach "ujednoceniu praktyki legislacyjnej" dodaje się wyrazy ", w tym przez wydawanie czasopisma z zakresu legislacji"*

wariant 2 do art. 14b

- b) *w pkt 3, w art. 14b dodaje się pkt 5 w brzmieniu:*

"5) wydaje czasopismo z zakresu legislacji."

2. Art. 8 pkt 2 – w przypadku niepodjęcia decyzji o skreśleniu z opiniowanej ustawy art. 8 (o czym mowa w uwadze nr 1) w proponowanym art. 12c ust. 5 ustawy o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej odwołanie do przepisów wykonawczych wydawanych na podstawie art. 97 tej ustawy proponuje się zastąpić odwołaniem do przepisów wydawanych na podstawie tego przepisu. Zgodnie bowiem z utrwaloną praktyką legislacyjną, w przypadku potrzeby odesłania w przepisie materialnym ustawy do unormowań zawartych w akcie wykonawczym, stosuje się zwrot "w przepisach wydanych na podstawie", wraz z powołaniem podstawy prawnej wydania tego rozporządzenia. Unika się w ten sposób bezpośredniego odwoływania się w ustawie do przepisów wykonawczych (rozporządzeń). Przepis § 4 ust. 3 ZTP wyklucza bowiem odsyłanie w ustawie do stosowania rozporządzeń wydawanych na podstawie ustawy. **Analogiczna uwaga dotyczy proponowanego w art. 14 w pkt 3 przepisu art. 11f ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.**

Propozycja poprawki:

w art. 8 w pkt 2, w art. 12c w ust. 5 skreśla się wyraz "wykonawczych";

w art. 14 w pkt 3, w art. 11f w ust. 2 skreśla się wyraz "wykonawcze".

3. Art. 9 – w przypadku niepodjęcia decyzji o skreśleniu z opiniowanej ustawy art. 9 (o czym mowa w uwadze nr 1), należy zwrócić uwagę na wątpliwości, jakie budzi proponowany przepis art. 11b ust. 3 ustawy o działalności pożytku publicznego. Stanowi on, że do ograniczenia, o którym mowa w ust. 2 zmienianego artykułu (w tym w odniesieniu do inwestycji o istotnym znaczeniu dla rozwoju regionu lub społeczności lokalnej lub dla ochrony obiektów o wyjątkowej wartości historycznej, kulturalnej lub artystycznej) nie stosuje się **w szczególnie uzasadnionych przypadkach**. Powstają bowiem pytania, co należy rozumieć przez tzw. szczególnie uzasadnione przypadki, które będą zwalniały ze stosowania ograniczeń określonych w ustawie, w szczególności mając na uwadze przepis art. 11b ust. 1, który już określa konkretne szczególne przypadki, umożliwiające zlecenie zadań publicznych z pominięciem otwartego konkursu ofert.

Przepis art. 11b ust. 1 stanowi, "Prezes Rady Ministrów, **jeżeli jest to niezbędne ze względu na ochronę życia lub zdrowia ludzkiego albo ze względu na ważny interes społeczny lub ważny interes publiczny**, może zlecać organizacjom pozarządowym oraz podmiotom wymienionym w art. 3 ust. 3 realizację zadań publicznych z pominięciem otwartego konkursu ofert.". Przepis art. 11b ust. 2 stanowi natomiast "W przypadku gdy zadanie publiczne, o którym mowa w ust. 1, ma charakter inwestycyjny, łączna kwota środków przyznanych w kolejnych latach na dofinansowanie inwestycji, ze środków pochodzących ze środków niepochodzących z budżetu Unii Europejskiej, nie może być wyższa niż 80% planowanej wartości kosztorysowej inwestycji."

Przepis ten powinien być doprecyzowany przez wskazanie konkretnych przypadków, które zwalniają ze stosowania ograniczenia określonego w art. 11b ust. 2, tym bardziej, że dotyczy on wydatkowania środków publicznych. Ustawowa regulacja powinna się cechować dostateczną określonością i stabilnością unormowań prawnych, które stanowią pochodną zasady demokratycznego państwa prawa, wyrażonej w art. 2 Konstytucji (np. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 18 lutego 2004 r., P 21/02), a także element zasady ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa (np. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 20 listopada 2002 r., K 41/02), w szczególności gdy dotyczy to praw i obowiązków adresatów takich regulacji. Przepisy przewidujące odstępstwo od ustawowej zasady dotyczącej czyichś uprawnień

i obowiązków powinny być na tyle jednoznaczne i precyzyjne, aby zapewniały ich jednolitą interpretację, stosowanie i egzekwowanie. Ewentualna propozycja poprawki będzie możliwa po przedstawieniu wyjaśnień przez przedstawiciela Rządu (wskazania konkretnych przypadków, których wystąpienie zwalnia ze stosowania ustawowych ograniczeń).

4. Art. 14 pkt 3 – wątpliwości budzi proponowany art. 11e ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu stanowiąc, że do Generalnego Inspektora Informacji Finansowej stosuje się **odpowiednio** przepisy ustawy o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne. Powstaje bowiem pytanie, **na czym ma polegać odpowiednie stosowanie tych przepisów w stosunku do tego organu administracji rządowej**. Dlaczego odpowiednio, a nie wprost oraz czy proponowany przepis nie spowoduje wątpliwości w jego interpretacji i stosowaniu. Ustawa o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne określa bowiem ograniczenia w prowadzeniu działalności gospodarczej przez osoby zajmujące kierownicze stanowiska państwowe w rozumieniu przepisów o wynagradzaniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe (art. 1), a także przez osoby określone w jej art. 2 (w tym inne osoby pełniące funkcje publiczne, jeżeli ustawa szczególna tak stanowi). Ewentualna propozycja poprawki będzie możliwa po przedstawieniu wyjaśnień przez przedstawiciela Rządu.

5. Art. 22 – wątpliwości budzą przepisy art. 22 opiniowanej ustawy. Po pierwsze z uwagi na cel i zakres regulacji opiniowanej ustawy, który co do zasady nie dotyczy przeciwdziałania COVID-19. Przepis art. 22 ust. 1 stanowi, że w roku 2021 **w celu przeciwdziałania COVID-19 Prezes Rady Ministrów** może, w drodze rozporządzenia, dokonywać przeniesienia planowanych wydatków budżetowych między częściami i działami budżetu państwa, uwzględniając wysokość oraz rodzaj koniecznego wsparcia i bieżące wykonanie wydatków w poszczególnych częściach i działach budżetu państwa. Wydaje się, że regulowana tym przepisem materia powinna stanowić zakres regulacji ustawy o finansach publicznych, tak jak ma to miejsce w przypadku przepisów art. 180–180b tej ustawy, określających przypadki, w których może dojść do przeniesienia planowanych wydatków budżetowych między częściami

i działami budżetu państwa **przez Radę Ministrów**. Po drugie wątpliwości budzi dlaczego podmiotem uprawnionym w omawianym przypadku do dokonania przeniesień wydatków budżetowych jest **Prezes Rady Ministrów**, podczas gdy przepisy art. 180–180b ustawy o finansach publicznych zastrzegają uprawnienie do dokonywania przeniesienia planowanych wydatków budżetowych dla **Rady Ministrów**. Po trzecie powstaje pytanie o relację proponowanego przepisu do art. 180a ustawy o finansach publicznych w sytuacji, gdy w 2021 r. zostanie ogłoszony stan zagrożenia epidemicznego albo stan epidemii. Zgodnie z art. 180a, w przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, Rada Ministrów, może, w drodze rozporządzenia, dokonywać przeniesienia planowanych wydatków budżetowych między częściami i działami budżetu państwa w celu wsparcia realizacji zadań wynikających z przepisów o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi. Wydaje się, że w takim przypadku dojdzie do nałożenia się kompetencji dwóch różnych podmiotów do rozstrzygania tych samych spraw na podstawie dwóch różnych podstaw prawnych.

Jeżeli natomiast chodzi o art. 22 ust. 2 stanowi on, że w roku 2021 w celu przeciwdziałania COVID-19 **Prezes Rady Ministrów może podjąć decyzję o zablokowaniu planowanych wydatków w zakresie całego budżetu państwa, określając części budżetu państwa oraz łączną kwotę wydatków, która podlega blokowaniu**. Zgodnie z art. 22 ust. 3 Prezes Rady Ministrów powierza ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych wykonanie takiej decyzji, a szczegółową klasyfikację wydatków, które podlegają blokowaniu ustala dysponent części budżetowej. Jak wynika z powyższego **proponowany przepis daje możliwość Prezesowi Rady Ministrów blokowania wydatków wszystkich dysponentów budżetu państwa, a więc m.in. Kancelarii Senatu, Kancelarii Sejmu, czy Kancelarii Prezydenta RP**. Obejmuje bowiem swoim zakresem regulacji wszystkie części budżetu państwa, wszystkich dysponentów budżetu państwa. Dla porównania analogiczny przepis **art. 177 ust. 3 pkt 1 ustawy o finansach publicznych** przewiduje, że Minister Finansów, w przypadku stwierdzenia wystąpienia przypadku określonego w art. 177 ust. 1 (niegospodarności w określonych jednostkach, opóźnień w realizacji zadań, nadmiaru posiadanych środków, naruszenia zasady gospodarki finansowej) podejmuje decyzję o blokowaniu planowanych wydatków – w zakresie całego budżetu państwa, ale **z wyłączeniem jednostek, o których mowa w art. 139 ust. 2 tej ustawy** (tj. między

innymi Kancelarii Senatu, Kancelarii Sejmu, Kancelarii Prezydenta RP). Wskazany art. 177 ust. 3 pkt 1 ustawy o finansach publicznych wyraża tzw. autonomię finansową organów władzy publicznej, innych niż organy administracji rządowej. **Analogiczne wątpliwości dotyczą odpowiednio art. 23** opiniowanej ustawy przewidującego, że w 2021 r. Prezes Rady Ministrów w celu przeciwdziałania społeczno-gospodarczym skutkom COVID-19 może, w drodze rozporządzenia, dokonać przeniesienia planowanych wydatków budżetowych, zablokowanych na podstawie art. 177 ust. 1 ustawy o finansach publicznych, w kontekście wskazanego już wcześniej art. art. 180a ustawy o finansach publicznych. Ewentualna propozycja poprawki będzie możliwa po przedstawieniu wyjaśnień przez przedstawiciela Rządu.

Sławomir Szczepański

Główny legislator